



REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj P-5458/2025-10.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu toga suda Ivanu Matančeviću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Terihaja iz Kalinovice, Rakov Potok, Ulica Puhali 6, OIB: 31729797297, kojeg zastupa punomoćnik Luka Mardešić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika Hrvatska poštanska banka d.d. iz Zagreba, Jurišićeva ulica 4, OIB: 87939104217, kojeg zastupa punomoćnica Andreja Šeša, odvjetnica iz Zagreba, radi utvrđenja i isplate, nakon održane javne glavne rasprave zaključene dana 10. lipnja 2026. u prisutnosti tužitelja, zamjenika punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženika, dana 17. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba sadržana u čl. 6. točka 6.1. Ugovora o kreditu, sklopljenog između pravnog prednika tuženika Volksbank d.d. iz Zagreba, Varšavska 9, kao kreditora i tužitelja Ivana Terihaja, Ulica Puhali 6, Kalinovica, 10436 Rakov Potok, OIB: 31729797297, koja glasi: „Naknada za obradu zahtjeva i administraciju kredita: Jednokratno 1,35% (jedancijelihtridesetpetposto) od iznosa kredita-minimalno kn 500,00 (kn petsto), naplaćuje se neposredno prije isplate kredita.“

II. Nalaže se tuženiku Hrvatska poštanska banka d.d., Jurišićeva 4, 10000 Zagreb, OIB: 87939104217, da tužitelju Ivanu Terihaju, Ulica Puhali 6, Kalinovica, 10436 Rakov Potok, OIB: 31729797297, isplati iznos od 275,42 EUR sa zateznim kamatama koje teku od 18. lipnja 2007. do isplate po stopi koja je za razdoblje do 31. prosinca 2007. propisana Uredbom o visini stope zatezne kamate, od 1. siječnja 2008. do 31. srpnja 2015. određuje se, za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2022. određuje se, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. određuje se, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate određuje se, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je

na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju nadoknadi parnični trošak u iznosu od 1.228,18 EUR sa zateznim kamatama koje teku od dana objave prvostupanjske presude pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je dana 11. lipnja 2007. s pravnim prednikom tuženika sklopio Ugovor o kreditu za kupnju motornog vozila, broj 758375, kojim mu je odobren kredit u kunskoj protuvrijednosti iznosa od 34.713,00 CHF obračunatom prema srednjem tečaju Hrvatske narodne banke na dan isplate kredita. Dalje navodi da je predmetni kredit otplaćivan u mjesečnim anuitetima do 1. lipnja 2014. kada je otplaćen u cijelosti. Navodi da je odredbom čl. 6. točka 6.1. ugovora određeno da je tužitelj dužan platiti naknadu za obradu zahtjeva i administraciju kredita jednokratno 1,35 % od iznosa kredita, minimalno 500,00 kn, koja naknada se naplaćuje neposredno prije isplate kredita, te da je temeljem navedene odredbe dana 18. lipnja 2007. platio naknadu u iznosu od 2.075,16 kn, odnosno 275,42 eur. Tužitelj smatra da je citirana ugovorna odredba nepoštena i ništetna iz razloga što je ugovor o kreditu sklopljen prema unaprijed otisnutom sadržaju, odnosno radi se o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, pripremljen od strane tuženika kao jače, dominantne ugovorne strane, a tužitelj ni na koji način nije bio u mogućnosti utjecati na sadržaj ugovora o kreditu, niti pojedinačno pregovarati o pojedinim ugovornim odredbama. Slijedom svega navedenog tužitelj traži da sud utvrdi da je navedena ugovorna odredba ništetna i da tuženiku naloži da tužitelju isplati iznos od 275,42 EUR sa zateznim kamatama od 18. lipnja 2007. do isplate te da mu nadoknadi parnični trošak zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

2. Tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu, osporava osnov, poriče navode tužbe u dijelu u kojem su isti protivni navodima iz odgovora na tužbu, ističe prigovor zastare, prigovara vrijednosti predmeta spora kao previsoko naznačenoj te predlaže da se tužbeni zahtjev u cijelosti odbije kao neosnovan uz dosudu parničnog troška tuženiku. Također, osporava tužitelju status potrošača, smatra da predmetna ugovorna odredba ne uzrokuje protivno načelu savjesnosti i poštenja znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, ističe da je sporna ugovorna odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva te tvrdi da je prilikom sklapanja ugovora postupao u dobroj vjeri.

3. Tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem tužitelja i uvidom u dostavljene isprave. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25; dalje: ZPP), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan u cijelosti.

4. Nije sporno da je tužitelj s pravnim prednikom tuženika ugovorio kredit za kupnju vozila i da mu je na ime jednokratne naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita iz čl. 6.1. toga Ugovora, prilikom isplate kredita naplaćen iznos od 275,42 EUR. Tuženik ne osporava visinu potraživanja.

5. Među strankama je sporno je li odredba čl. 6. toč. 6.1. Ugovora o kreditu kojom je ugovoreno plaćanje naknade za obradu zahtjeva i administraciju kredita u visini 1,35% od iznosa odobrenog kredita protivna prisilnim propisima i je li takva ugovorna odredba prouzročila neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužitelja kao potrošača, jesu li stranke o toj odredbi pojedinačno pregovarale te od kada teče rok zastare.

6. Imajući u vidu sadržaj i formu predmetnog ugovora o kreditu, može se zaključiti da je riječ o standardiziranom, odnosno tipskom ugovoru u smislu čl. 295. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23; dalje: ZOO).

7. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je predmetni ugovor potrošački jer je kredit ugovoren radi kupnje osobnog vozila koje se koristi isključivo za osobne potrebe, da je ugovor bio unaprijed pripremljen, da stranke prilikom njegova sklapanja nisu posebno pregovarale o naknadi, da vezano za naknadu nije dobio nikakva dodatna objašnjenja ili specifikaciju troškova, da je ugovor prvi put dobio tek kod javnog bilježnika, da zbog gužve nije uspio detaljno pročitati ugovor, da mu nitko nije rekao za naknadu, a da je za istu znao ne bi sklopio ugovor jer mu je plaćanje naknade predstavljalo ekonomski otegotnu okolnost. Sud je prihvatio iskaz tužitelja kao vjerodostojan i istinit jer je iskazivao uvjerljivo i životno logično, a njegov iskaz nije doveden u sumnju drugim izvedenim dokazima.

8. Tuženik nije dokazao da bi se o spornoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo, a što je bio dužan dokazati sukladno čl. 81. st. 4. ZZZP.

9. Ugovaranje obveze korisnika kredita da kreditoru podmiri jednokratnu naknadu za obradu zahtjeva i administraciju kredita bez navođenja konkretnih troškova koji se time namiruju, niti kriterija i parametara prema kojima se određuje njezina visina, dovodi do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača korisnika kredita. Niti u jednom aktu prednika tuženika, a ni u samom Ugovoru, ne stoji na što se točno odnosi sporna naknada i kakve opravdane troškove kreditor ima u vezi s isplatom kredita da bi ista bila naplaćena. S obzirom na to da se radi o ugovoru koji je prethodno pripremio prednik tuženika i da se o spornoj odredbi ugovora nije pojedinačno pregovaralo, niti je tužitelj o istoj mogao pojedinačno pregovarati, ugovorna odredba o navedenoj naknadi predstavlja nepoštenu odredbu u smislu čl. 81. st. 1. ZZZP. Sukladno čl. 87. st. 1. ZZZP takva ugovorna odredba je ništetna.

10. Valja napomenuti da je ocjena je li sporna odredba nepoštena neovisna o tome je li ista jasna, lako razumljiva i lako uočljiva, jer se u konkretnom slučaju radi o posebnoj naknadi koja nema karakter cijene ugovora o kreditu, budući da cijena potrošačkog kreditiranja jest ugovorena kamata, a ne dodatne jednokratne naknade čija svrha, sadržaj i ekonomska opravdanost nisu razvidni iz ugovorne dokumentacije.

11. Obveza plaćanja naknade od strane jače ugovorne strane, bez mogućnosti pregovaranja o istoj i bez jasnog i transparentnog navođenja troškova zbog kojih se ista naplaćuje, dovodi do značajne neravnoteže u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača korisnika kredita.

12. Sukladno odredbi čl. 323. i čl. 324. ZOO ništetnost pojedine ugovorne odredbe ima za posljedicu obvezu svake ugovorne strane da vrati drugoj sve ono što je primila na temelju takve odredbe ugovora. S obzirom na to da ništetnost ugovorne odredbe o naknadi za obradu zahtjeva i administraciju kredita sadržane u čl. 6. toč. 6.1. Ugovora o kreditu ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora, predmetni ugovor je djelomično ništetan u smislu čl. 324. st. 1. ZOO te isti u tom dijelu nema učinak. Tuženik je stoga sukladno čl. 1111. ZOO dužan tužitelju vratiti ono što je stekao temeljem predmetne ugovorne odredbe. Kako je između stranaka nesporno da je tužitelju na

ime predmetne naknade naplaćen iznos od 275,42 EUR, tuženik je dužan tužitelju isplatiti navedeni iznos.

13. Sukladno čl. 1115. ZOO, kada se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate od dana stjecanja kada je stjecatelj nepošten. Prednik tuženika bio je nepošten već u trenutku sklapanja ugovora, i to iz razloga što se radi o ugovoru kakve banke uobičajeno sklapaju u okviru svoje djelatnosti te je stoga morao znati da je sporna ugovorna odredba protivna prisilnim propisima. Tuženik je stoga dužan tužitelju platiti i pripadajuće zatezne kamate od dana kada je naknada naplaćena, tj. od 22. prosinca 2004. Stopa zatezne kamate propisana je odredbom čl. 29. st. 2. ZOO.

14. Vezano za prigovor zastare valja ukazati na mišljenje doneseno na sjednici Vrhovnog suda Republike Hrvatske dana 30. siječnja 2020. (Su-IV-47/2020-2) prema kojemu rok zastare u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojemu su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323. st. 1. ZOO (čl. 104. st. 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora. Budući da je ništetnost sporne ugovorne odredbe utvrđena tek ovom presudom, rok zastare još nije počeo teći, pa je stoga prigovor zastare neosnovan.

15. Odluka o naknadi parničnih troškova temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP u vezi s odredbom čl. 155. ZPP. Trošak zastupanja tužitelja po punomoćniku odvjetniku odmjeran je sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23).

16. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe (Tbr. 7/1), trošak sastava podneska od 16. prosinca 2025. (Tbr. 8/1 u vezi s Tbr. 7/1) te trošak zastupanja na ročištima dana 12. ožujka 2026. i 10. lipnja 2026. (Tbr. 9/1 u vezi s Tbr. 7/1) i to u iznosu od 200,00 EUR za svaku od navedenih radnji, kao i trošak ročišta za objavu u iznosu od 100,00 EUR (Tbr. 9/3 u vezi s Tbr. 7/1), što uvećano za porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% (Tbr. 46) iznosi ukupno 1.125,00 EUR. Tužitelju je priznat i trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 33,18 EUR i sudske pristojbe na presudu u iznosu od 70,00 EUR.

U Zagrebu 17. srpnja 2026.

Sudac
Ivan Matančević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba o kojoj odlučuje nadležni županijski sud. Žalba se podnosi pisanim putem ovome sudu u roku od 15 dana od dana objave presude, a za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, rok za žalbu teče od dana dostave pisanog otpravka presude.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćnici

Broj zapisa: **9-3088a-e6adb**

Kontrolni broj: **03458-0a8f8-65230**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.